

Judith von Halle

PERSOONLIJK-ONPERSOONLIJKS

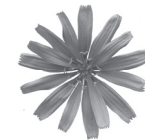
*Ontstaansgeschiedenis  
en uitgebreide inhoudsopgave van*

HET WOORD

in de zeven rijken van de menswording

*Een Rozenkruismeditatie*

Deel I tot en met V



cichorei

# Inhoud

## **Persoonlijk-onpersoonlijks**

over het ontstaan van een bovenpersoonlijk werk 7

## **Uitgebreide inhoudsopgave**

van Het Woord in de zeven rijken  
van de menswording 45

Deel I 47

Deel II 56

Deel III 63

Deel IV 74

Deel V 77

Halle, Judith von

Persoonlijk-onpersoonlijks ; Ontstaansgeschiedenis en uitgebreide  
inhoudsopgave van Het Woord in de zeven rijken van de menswording. Een  
Rozenkruismeditatie. Deel I tot en met V / Judith von Halle – Amsterdam:  
Cichorei  
ISBN 978 90 832755 1 2

Vertaling: Kitty Steinbuch

Redactie, layout en zetwerk: Jaap Verheij

Oorspronkelijke titel: *Persönlich-Unpersönliches. Entstehungsgeschichte und  
ausführliches Inhaltsverzeichnis zum Werk Das Wort in den sieben Reichen der  
Menschwerdung. Eine Rosenkreuz-Meditation. Band I bis V.*

© 2022 Verlag für Anthroposophie, Dornach

Nederlandse rechten: Uitgeverij Cichorei, Adrichemstraat 24, 1013 DS

Amsterdam 2022

[www.uitgeverijcichorei.nl](http://www.uitgeverijcichorei.nl)

Deze uitgave kwam tot stand met financiële ondersteuning van het  
Boekenfonds Judith von Halle, onder fonds 2505 (voorheen 2228) bij de Iona  
Stichting te Amsterdam.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt  
door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder  
voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

*No part of this book may be reproduced in any form, by print, photoprint,  
microfilm or any other means, without written permission from the publisher.*

## Persoonlijk-onpersoonlijks – over het ontstaan van een bovenpersoonlijk werk

Het is zeker niet erg gebruikelijk om de inhoudsopgave van een boek los van de eigenlijke inhoud van het boek te publiceren.

Maar het hier aangekondigde boek, waarvan de inhoudsopgave in dit boekje een zeker voorlopig inzicht moet geven, is een werk van zo'n aanzienlijke omvang dat het in vijf delen moest worden uitgegeven – alleen vanwege de omvang, want inhoudelijk is het een compleet werk dat niet opgedeeld kan worden – één groot boek zogezegd, dat een 'rode draad' bevat die de lezer steeds weer zal terugvinden, ook al doen de verscheidenheid en complexiteit van de onderwerpen dat in eerste instantie misschien niet vermoeden.

Om deze reden zijn de vijf delen niet afzonderlijk verkrijgbaar. Om echter niet van de geïnteresseerde lezer te verwachten dat hij zo'n omvangrijk werk aanschafft zonder een idee te hebben van wat hij kan verwachten, wordt dit boekje aangeboden als een hulpmiddel bij de besluitvorming.

Ik zou de inhoudsopgave van dit werk willen inleiden met enkele persoonlijke, openhartige woorden over de

ontstaansgeschiedenis ervan, ook al is dat niet eenvoudig voor mij. Hoewel het een centraal onderdeel is van mijn levenswerk – en een ‘levenswerk’ wordt meestal opgevat als iets heel persoonlijks – is het ook het meest ‘onpersoonlijke’ van alle boeken die ik heb geschreven. De ontstaansgeschiedenis is anders dan die van al mijn andere boeken – en de inhoud dienovereenkomstig. Ik hoop dat deze (schijnbare) tegenstrijdigheid in het volgende enigszins kan worden opgelost.

Een vluchtige lezing van de inhoudsopgave zou hier en daar de indruk kunnen wekken dat de inhoud zou bestaan uit beschouwingen en uiteenzettingen die geïnspireerd zijn op wat eerder is gelezen en uitgewerkt op basis van de bestudering van bepaalde onderwerpen. In feite is het tegenovergestelde het geval.

Het mag geenszins onvermeld blijven dat dit werk is gebaseerd op het geesteswetenschappelijke onderzoekswerk van Rudolf Steiner, ook al bevat het geen citaten. Zonder de antroposofie van Rudolf Steiner zou het niet bestaan. Bovendien wordt van de lezer een meer omvattende kennis van de grondgedachten van de antroposofie verondersteld, zelfs een gevorderde vertrouwdheid met de inhoud van de antroposofische geesteswetenschap zoals die door Rudolf Steiner naar voren is gebracht, want het werk maakt gebruik van de betreffende begrippen. Of anders gezegd: als de lezer bepaalde feiten over het wezen van de wereld en de mens kent die reeds door de antropo-

sofische geesteswetenschap zijn verworven en in concrete bewoordingen zijn uitgedrukt, zal hij zonder veel moeite in zich kunnen opnemen en verwerken wat er in dit werk wordt beschreven.

Niettemin bestaat het wezenlijke deel van de inhoud uit berichten over nog *onbekende* aspecten van de wereld en de mens. Het zijn nieuw ontstane inhouden, tot stand gekomen door geesteswetenschappelijk werk en tegelijk geopenbaard vanuit geestelijke wilswerelden. – En dit heeft te maken met het feit dat het voor mij niet gemakkelijk is om ‘persoonlijke’ woorden te vinden over de ‘onpersoonlijke’ of ‘bovenpersoonlijke’ aard en ontstaansgeschiedenis van dit werk. Toch moet de moedige poging worden gedaan om in dit opzicht zo open mogelijk te zijn, want wie het volledige werk daadwerkelijk leest, zal zich wellicht afvragen hoe de auteur tot de inhoud van haar uiteenzettingen is gekomen.

Hoewel ik in mijn leven al tal van verschillende spirituele zegeningen had ontvangen (waarvoor ik nooit genoeg kan bedanken en die ik, ondanks al mijn inspanningen om op een spirituele manier te leven en te streven, voor mijn gevoel op geen enkele manier heb ‘verdiend’), vond er in augustus 2009 voor mij een lotsbepalende gebeurtenis plaats (totaal onopgemerkt door mijn medemensen), die mijn verdere leven en werk heeft bepaald.

Helaas kan ik geen woorden vinden die de intensiteit van deze gebeurtenis ook maar enigszins zouden kunnen beschrijven. En dus moet het beschreven worden op een manier die mij bijna blasfemisch zakelijk lijkt:

Een drievoudige geestelijke roep drong door in mijn diepste, ware, onsterfelijke wezen; een drievoudige steeds intensievere *oproep*; een roep van zo'n liefdevolle en tegelijk zo'n ernstige volheid als nooit een roep kan hebben die uitgaat van een menselijk wezen. – Ik werd bij 'mijn' naam genoemd!

En met deze drievoudige, door merg en been gaande, bovenzinnelijke roep om mijn naam, ontwaakte mijn bewustzijn (als in een soort herinnering) voor een taak die een centraal deel van mijn leven innam, of *moest* innemen vanaf dat moment in het jaar 2009.

In feite had ik toen al een begin gemaakt met het werken aan die taak, maar tot op het moment van deze oproep was noch het belang, noch de duidelijke urgentie ervan tot mij doorgedrongen. Het was een werk waaraan ik in stilte was begonnen, zonder eigenlijk enig idee te hebben waarom ik het deed of in welke richting en mate het zich zou ontwikkelen; en bovendien: zonder de geringste bedoeling om het ooit te publiceren.

De oproep die zo krachtig en onmiskenbaar duidelijk tot de kern van mijn ziel was doorgedrongen, stelde mij als het ware mijn individuele hogere, 'eigenlijke' zelf voor

ogen (– dat hogere zelf dat ieder mens als zijn ware, onsterfelijke wezen niet alleen bezit, maar ook *is*, dat echter tijdens het gewone leven meestal voor ons bewustzijn verborgen blijft; het is als het ware *boven* het persoonlijke zelf, dat in elke incarnatie een andere is, als de eeuwige, tijd overstijgende individualiteit in de geestelijke werkelijkheid, en alleen van tijd tot tijd – afhankelijk van hoe intensief men naar innerlijke ontwikkeling streeft – door het persoonlijke zelf heen schemert). Welke middelen en wegen mijn ziel, als het ware worstelend met de inhoud van deze mededeling, vanaf dat moment ook zocht en vond om zich te onttrekken aan de verantwoordelijkheid die dit besef met zich meebracht – geen enkele uitvlucht, hoe scherpzinnig ook, bleef uiteindelijk overeind tegenover die machtige entiteit die mijn 'euwige' Ik had opgeroepen, ja, die genegen was, die zich had verwaardigd om mijn zwakke mens uit zijn slaap te wekken voor een heel specifieke taak.

Tot op de dag van vandaag overvalt mij een soort schaamte dat deze oproep überhaupt nodig was, dat ik mij in mijn 37 levensjaren niet uit eigen beweging bewust was geworden van deze taak, die – zoals tegelijkertijd uit de oproep bleek – een centraal deel van mijn 'voorgeboortelijk' besloten levenstaak inhield.

Met deze oproep was het ondubbelzinnig, kraakhelder duidelijk wat ik moest doen: ik zou me bewust moeten worden van de urgentie van deze centrale levenstaak om die (zo voelde ik dat) 'uiteindelijk' *af te ronden*. Ik moest

doorgaan met het werk, waaraan ik in stilte puur als een privé-activiteit was begonnen, maar nu met de volledige inzet van al mijn krachten en mogelijkheden, het afronden en in geschreven vorm doorgeven aan mijn medemensen.

Maar ondanks de intensiteit en de onmiskenbaarheid van de geestelijke oproep, heb ik in de zeven daaropvolgende jaren de eerste fundamentele eis, die met de verwerkelijking van deze levenstaak verbonden was en waarvan ik mij tijdens de geestelijke oproep bewust was geworden, geschonden: in plaats van mij *uitsluitend* en met alle krachten waarover ik beschikte aan de genoemde taak te wijden, in plaats van aldus mijn enige aandacht te richten op de taak die mij was toevertrouwd en waaraan ik zo indrukwekkend en nadrukkelijk was herinnerd, heb ik deze niettemin slechts als terloops uitgevoerd, want ik liet mijn andere bezigheden helemaal niet op de achtergrond geraken. Ook in het kader van de antroposofische beweging zette ik mijn gewone werk voort, want ik vreesde de mensen teleur te stellen en niet aan hun verwachtingen te voldoen als ik mij zou terugtrekken voor een taak waarvan ik de prioriteit en de urgentie (die alleen verklaard konden worden door de wil van dat Wezen, dat mij tot deze taak had geroepen) niet zou kunnen overbrengen.

Ook al rechtvaardigt dit niet mijn gedrag tegenover het geestelijke wezen dat mij riep, toch is het voor veel mensen heel moeilijk om een mate van vertrouwen en geduld op

te brengen die verder gaat dan het gebruikelijke en om in bepaalde situaties hun persoonlijke ideeën over wat een vibrerend spiritueel leven inhoudt, op te offeren. Lange tijd heb ik gedacht dat het een bijna onredelijke eis zou zijn die ik zou stellen aan de zielen die dorsten naar voortdurend gemeenschappelijk werk, om zo'n vibrerend geestelijk leven te erkennen in dat werk waartoe ik tot de grootste toewijding werd opgeroepen, niet voor mijn persoonlijk plezier en tijdverdrijf, maar juist voor gemeenschappelijk geestelijk gewin. (In feite doet het mij tot op de dag van vandaag pijn dat ik in dit opzicht veel heb geëist van de mensen die met mij op antroposofisch gebied samenwerken en dat ik daarmee de een of andere ziel heb overbelast. Maar er zijn situaties waarin dergelijke overwegingen terzijde moeten worden geschoven ten gunste van het essentiële. – Dit gebeurde echter in eerste instantie niet.)

Naast mijn gezinsverplichtingen bleef ik dus op verschillende plaatsen lezingen geven, gaf vorm aan het werk in de ledengroep en organiseerde seminars, voerde correspondentie en adviesgesprekken, schreef een aantal (andere) boeken en werkte in die periode aan twee grote architectuuropdrachten.

Pas na de derde gezondheids crisis stopte ik. Mij werd eenvoudigweg de mogelijkheid ontnomen om mij zo ondankbaar, zelfs schandelijk te blijven gedragen – tegenover mijn eigen levensplan en (in de eerste plaats) tegenover de geestelijke machten die het individuele

## DEEL I

### I OVERZICHT: INHOUDSOPGAVE I TOT EN MET V

1 Voorwoord, 2 Voorwoord, 3 Voorwoord

### II INLEIDING, HET KEERPUNT IN DE ONTWIKKELING VAN DE MENS

- 1 Het ogenblik van de 'ontgeestelijking' van de stoffelijke wereld in het doodsmoment op Golgotha. Het ontwaken van de geestelijke individualiteit van de mens en het beleven van de eigen onsterfelijkheid aan het pure elementenrijk.
- 2 Het fysieke elementaire lichaam van de mens: het zwarte kruishout. Door het vuur van het geestbewustzijn komt het tot leven als een lichtkruis. Het werk van de Geesten van de Vorm op het bloed van de voorchristelijke mens. De etherische stroom van kracht uit kosmische hoogten voor de wezens op aarde.
- 3 De heilige kern van het eigenlijke mensenwezen. De oorspronkelijke kosmische bloedstroom en zijn contact met de elementaire zintuiglijke wereld. Zijn rondstromen binnen het mensenlichaam. De korstvorming. De oude levensetherstroom. De vorming van het nieuwe bloed. De Christus-levensether-

stroom en zijn omgekeerde stroomrichting. De occult-fysiologische voorwaarde voor het waarnemen van Christus in de etherische wereld.

- 4 De etherisering van het menselijke hoofd. Het toekomstige doorknippen van de oude levensether- navelstreng. Het tweede kerstfeest, de geboorte van de Logos in de aardse ether. Het ontstaan van de wereld aan het begin van de oude Saturnus-toestand en de ontwikkeling ervan tot aan het gebeuren op Golgotha als 'degeneratieproces'.

### III DE SPIRITUELE TERUGBLIK OP HET ONTSTAAN VAN DE WERELD ALS SLEUTEL TOT DE INWIJDING IN DE GEHEIMEN VAN DE TOEKOMST, VAN DE OMEGA

- 5 De metamorfose van de Logos in het bewustzijn van de mens. Zijn trinitarische openbaringsdelen: Vader, Zoon, Heilige Geest. De Proloog van het Johannes-evangelie en de grondsteen voor een nieuwe taal.
- 6 De Logos. Voor-oerbegin en oerbegin. Vader en Zoon. Het 'Woord'.
- 7 De initiële offerhandeling van de Logos: het 'Woord' breekt in geestelijke klanken. De hiërarchieën. De klanken in de zintuiglijke wereld.
- 8 De aardse talen. Mysteriesheid en scheppingsmythen.
- 9 Het scheppingsverhaal van Genesis: getuigenis van

de schepping van de hiërarchische klankkrachten aan het begin van de vierde aarde-belichaming.

- 10 Het oude Egypte, de mythe van Osiris en de stroom van de Nijl.

### IV DE EVOLUTIE VAN DE HIËRARCHISCHE OERKLANKEN

- 11 Leven en licht. Dood en duisternis.
- 12 Actieve Schepperwil. Het samenklinken van hiërarchische klanken tot het Geesteswoord. De zes scheppingsdagen in Genesis.
- 13 De degeneratie van de zuivere wil van het woord. Eigenzinnigheid en het afdalen van de geestwezens. De Babylonische spraakverwarring.

### V OVER DE TRILLINGEN VAN DE KLANKEN

- 14 Over het voortbrengen van zintuiglijke en bovenzintuiglijke klanken.
- 15 Het objectieve element van de klank. Geluidstrilling. Het principe van het dualisme in de zintuiglijke wereld.
- 16 De morele impulsen achter de zintuiglijke verschijnselen.
- 17 Over de beweging van bovenzinnelijke klankwezens.
- 18 Het mooi gesprokene. Goed spreken. Woord-auritmie.



- 19 Twee perspectieven op de activiteiten van Lucifer en Ahriman met betrekking tot de adem van de mens. Vouwen en strekken.
- 20 De medeklinkers als geestelijke oorzaken van de geluidstrillingen in de zintuiglijke ruimte. De binding van de klinkers aan de medeklinkers.

#### VI LUCIFER EN AHRIMAN IN DE MEDEKLINKERS

- 21 Luciferische en Ahrimanische medeklinkers,
- 22 De medeklinker 'G'.
- 23 De speciale positie van de 'H'. Spraak en adem. De tweede weergave van Genesis. De val uit het paradijs en het uiteenscheuren van de oorspronkelijke eenheid van denken, ademen, spreken en voeding.
- 24 De scheiding van het proces van ademen in inademing en uitademing. De 16-bladige lotusbloem.
- 25 De toenemende invloed van Ahriman op talen met betrekking tot medeklinkers.
- 26 De verschillende invloeden van Lucifer en Ahriman op inademing, uitademing en op het denken. De eind-'t' en de essentie van de 4, van de 40 of 400.
- 27 De interesse van Ahriman in de klinkers. Over de noodzaak van meditatie voor het omgaan met de klanken, met de taal.
- 28 Voeding als een kwestie van omgaan met het Woord.
- 29 Taal als uitdrukkingmiddel van de eigen wil. De vleeswording van het Woord.

#### VII DE DOORZICHTIGE KUBUS IN HET ZEVENDE APOCALYPTISCHE ZEGEL (VAN RUDOLF STEINER)

- 30 De toekomstige gestalte van de mens.
- 31 Het voor het eerst weerklinken van het geesteswoord in het zintuiglijke woord.
- 32 De zeven woorden van het Onze Vader en de zeven kruiswoorden. Het offer van de aartsengel Michaël.
- 33 Het weer tot leven brengen van de klanken. De nieuwe functie van hart en strottenhoofd.
- 34 Het Pinkstergebeuren: de Jordaandoop van de mens.
- 35 Van 'dienaar' tot 'vriend' van Christus.
- 36 De werkzaam wordende Logos in de mens die zich uit vrije wil tot het ontwaken in de geest brengt.
- 37 De eerste trap van omvorming van het Woord in het stille innerlijk van de ziel. De voorbereiding op de genezing van het denken, de spraak, de ademhaling en de voeding door het proces van ademen.

#### VIII VOOR-OEFENING TOT DE WOORDMEDITATIE

- 38 De ademhaling.
- 39 De objectieve gedachte als tijdelijke vervanging voor het gewone ademhalingsproces. Teken, klank, taal.
- 40 De trap van de intuïtie. Geestelijke communicatie. Het samengaan van ontvangende en productieve krachten.
- 41 De in voorwaarde en werking tegengestelde oefenin-

- gen van de christelijke Rozenkruisersweg en de oude yoga-weg.
- 42 Het terugbrengen van de taal in de eenheid van gedachte, spraak, ademhaling, voeding moet beginnen bij de gedachte. Het zaad van het bovenzinnelijke woord in het zintuiglijke woord. De gelijkenissen van het mosterdzaad en van het zuurdeeg.
- 43 Een oefenformule als voorbereiding op de woordmeditatie.
- 44 De ‘gescheiden synthese’.
- 45 Over de volgorde van de oefengedeelten.
- 46 Enkele klankoefeningen en klankbeschouwingen. Het AUM.
- 47 De verschillende ‘wisselwerkingskrachten’ in de klankkrachten. Het titanengevecht.

#### IX INLEIDING IN DE WOORDMEDITATIE VAN HET HALLELUJA

- 48 Over de betekenis van de verschillende klanksequenties.
- 49 De twaalf medeklinker-oerkrachten.
- 50 De klankgroepen van het woord Halleluja.
- 51 Reageren op de waarneming van de waarheid.

#### X DE WOORDMEDITATIE VAN HET HALLELUJA

- 52 De klankgroep van HA.
- 53 De klankgroep van LE.
- 54 De klankgroep van LU.
- 55 De cesuur na HALELU.
- 56 De brug naar de vierde klankgroep.
- 57 ‘Objectief handelen’.
- 58 De klankgroep van JA.
- 59 De transformatie van het woord HALLELUJA en zijn spirituele betekenis.
- 60 Een tegenwoordige positiebepaling in de ontwikkelingsweg van de mensheid. Het denken als toegang tot hogere werelden – een tweesnijdend zwaard.

#### XI DE TAAL EN DE VOLKEREN. DE ONTWIKKELING VAN DE TALEN OP AARDE

- 61 Fragmentatie en differentiatie.
- 62 Drie wegen met betrekking tot het woord in het Michaëltijdperk.
- 63 Taal en volksverband.
- 64 De ontwikkelingsweg van de talen sinds het einde van de Atlantische periode. Europa als centrum van de taalimpuls in het heden. De weg van Skythianos.
- 65 De weg van Manu-Noach en de Atlantische stammen.
- 66 Jafet, Sem en Cham.